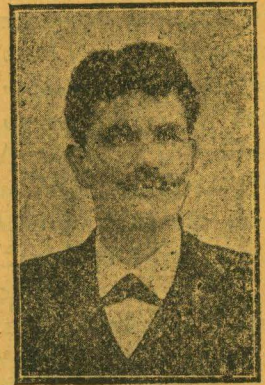

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν ἀνάτω τὸν σκυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Μάρκ. κεφ. ἡ 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. α Ἀντύπας »
Ἀργοστολίον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Ἔτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδιδ. καθ' ἑβδομάδα.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ Ἰδέαν μὴ δυναμένων κτεῖναι, Ματθ. κεφ. ἰ 28.

ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ!

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ!

Λέξις ἱερά, τὴν ὁποίαν ἐπλασαν οἱ μυθικοὶ αἰῶνες καὶ τὴν ὁποίαν γλύψαντες ἐφιλοτέχνησαν οἱ χρόνοι τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ ἐπιθέσαντες ἐπ' αὐτῆς τὸν στέφανον τῆς Ἀθανασίας.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ!

Μετὰ θρησκευτικῆς συγκινήσεως γράφων τὴν λέξιν ταύτην ἀκουσίως φέρομαι πρὸς τὰς ὠραιότερας σελίδας τῆς Παγκοσμίου Ἱστορίας, τὰς σελίδας ἐγγυτάτου παρελθόντος, ἐν αἷς ἀναγράφεται ὁ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀποκαταστάσεως ἀγὼν τοῦ Ἑπτανησιακοῦ Λαοῦ.

Οἱ ἥρωες τοῦ 21 ἐθεωρήθησαν μετ' ἐκπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ ὑπὸ τῶν Λαῶν, οἱ Κεφαλλῆνες Ριζοσπάσται τὰ πάντα περιφρονήσαντες καὶ μόνον ὑπὲρ τῆς Ἰδέας τῆς Ἐνώσεως τυραννούμενοι εἶνε ἐξ ἴσου μεγάλοι, εἶνε ἐξ ἴσου θαυμαστοὶ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Μαρτυρίου περιβλήθην κατέστη μετέωρον φωτεινὸν καθοδηγῶν εἰς τὴν ἀτραπὸν τῆς Ἐλευθερίας.

Περεξέκλινα ὀλίγον τὸ ἱερὸν ὄνομα μὲ παρέσυρε πρὸς τὴν ἰδανικωτέραν τῶν ἐποχῶν. Ὁ ἀγὼν δὲν ἐτελείωσεν ἔχουμεν καθῆκον νὰ συνεχίσωμεν αὐτόν.

Ἐκεῖνοι ἐπέτυχον τὴν Ἐθνικὴν Ἀποκατάστασιν, ἡμεῖς οὐρεῖλομεν νὰ ἀγωνισθῶμεν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἀνορθώσεως.

Πεντηκονταετῆς αἰσχρὰ καὶ προδοτικὴ πολιτικὴ τῶν Κυβερνώντων ἡμᾶς μετέβαλε τὴν Ἑλλάδα εἰς πρότυπον βασιλείου διαφθορᾶς ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Οἱ ἀπόγονοι τῶν Φεραίων καὶ Κανάρηδων μετεβλήθησαν εἰς λαγῶδες καὶ κυνάρια λείχοντα τῶν προδοτῶν τὰ πέλματα. Ἡ Ἑλλὰς παλαίει πρὸς τὸν θάνατον. Οἱ Τύρανοι αὐτῆς ἀπερρόφησαν πᾶν ἴχνος ζωῆς. Ὁ Λαὸς πένεται καὶ γυμνηθεύει. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, τὸν ὁποῖον ἐ-

φραντάσθησαν οἱ πρόγονοι αὐτοῦ συνεχίζοντα τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 21! Ὀλίγοι Τύρανοι κορυθαντιῶσιν ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς μητρὸς ἡμῶν, δαιμονιοιδῶς ὀργούμενοι, μὲ τὴν Τιμὴν αὐτῆς παίζοντες καὶ τὸ Αἷμα αὐτῆς ἀπομυζῶντες. Οἱ Τύρανοι! Ἡ ἠρωϊκὴ αὐτῆς Κόρη, ἡ μεγαλομάρτυς Κρήτη τυραννεῖται εἰς τὰ οὐκ ὀρθὰ δεσμοτῆρια τῆς Εὐρώπης! Ἡ Ἑλλὰς κινδυνεύει νὰ χάσῃ πᾶν ἴχνος ὑπάρξεως. Ὀλίγον καὶ ἀπώλετο. Λαε συνέλθε. Ὀλίγοι στιγμαὶ σοὶ ἀπομένουσιν.

Εὐτυχῶς καὶ τὸ σύνθημα τῆς Ἐγέρσεως ἐδόθη. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς μετὰ τὸν δολοφονικὸν τοῦ 97 πρόλεμον ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ὡς δεῖλος καὶ ἀπατρις! Ἐάν τοιαύτη μομφὴ καὶ τὸν ἀναισθητότερον τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἱκανὴ νὰ συγκινήσῃ, πλὴν περισσότερο ἐκεῖνον, ὅστις ἤχθη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῇ. Οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ὑπέστησαν τὴν ἀτιμοτέραν συκοφαντίαν. Ἐπρέπε νὰ ἐγερθῶσι. Καὶ ἰδοὺ τὸ κίνημα τῆς 15 Αὐγούστου.

ΛΑΕ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ!

Συνήλθετε κατὰ τὴν Ἱστορικὴν ἡμέραν τῆς 14 Σεπτεμβρίου, ἐπέτειον τῆς Δευτέρας ἐκείνης, καθ' ἣν πρὸ ἐξήκοντα καὶ ἐνὸς ἔτους οἱ Κεφαλλῆνες ἐνόπλιως ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς Λερναίας Ἰδρας τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἵνα συνδράμῃς τὸ κίνημα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἢ διαμαρτυρία κατὰ τῆς Προδοσίας τοῦ ἔθνους, ὁ κόλαφος κατὰ τῆς Τυραννίας καὶ τῆς Διοικήσεως αὐτοῦ.

Καὶ ὅπως κατὰ τὴν 14ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1848 ἐξηγέρθησαν οἱ πατέρες σου καὶ διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς τυραννίας, τοιοῦτοτρόπως καὶ Σὺ κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς σήμερον. Σὺ, ὡς γνήσιος ἐκείνων υἱὸς καὶ κληρονόμος, εἶχες ὑποχρέωσιν νὰ διεμαρτυρηθῆς κατὰ τῆς καταστάσεως καὶ νὰ διεμαρτυρηθῆς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἔχεις τὰ πρ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΖΟΥΡΙΟΥ
ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΘΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.55.Φ4.0013.41.0014

*Εφ' ὅσον με δὲν ἐβόησεν ἐν τῇ
ἐπὶ τῆς μητρὸς σου ἀπέθανον
καὶ διεμαρτυρήθησαν εἰς τὴν ἀγῶν.*

ἐπλήρωσεν ἐπτάμισυ χιλιάδας φράγκων μόνον
 κι' ἐγχείστους πολὺ κλά τῆς διψῆς σας τὸν πόνον.
 Ἄλλ' ἀφ' ὧν Πίπης ὁ αὐτὸς τὴν γνώμην του ἀλλάζει
 καὶ Σύμβασιν μ' Ἡλεκτρικὴν εὐθὺς παρουσιάζει
 κι' ἐδέσμευσεν τὸν Δῆμόν σας δι' ἕνα πῶς αἰῶνα
 καὶ ἐφρυξεν τὴν γλῶσσάν σας· δόστε του τὴν κορόννα!
 Ὁ Πάπας Πίπης κουτουροῦ, δίχως νὰ Σῆς βρωτήρη
 ὑπέγραψε τὴν Σύμβασιν καὶ δίχως νὰ νοήσῃ
 ἀλλ' ἔτος δὲν παρέρχεται καὶ βλέπ' ὁ Πίπης τώρα
 πῶς δέκα πέντε δὲν ἀρκοῦν χιλιάδες γιὰ τὴ χώρα·
 ἀργά τ' ἀνανοήθηκε τὸ λάθος του σπουδαία,
 πῶς μὲ διπλάσιο τζερέ, γιὰ νὰν τὸ πῶ χυδαία,
 θὰ γίνηται ἡ ὑδρευσις ἐν τῷ Ἄγρο-στολίῳ
 γιὰτ' ἔτος ὁ Πίπης ἔμαθε 'στὸ πρακτικὸ σχολεῖο.
 κι' ἐνῶ δραχμὰς ἐξήκοντα πρότερον ἐδαπάνῃ
 γιὰ καθ' ἀνάβησι νεροῦ ἀπ' ἄσπ' ἰστὴ νερομάνα,
 νῦν ἐννεμήκοντ' ἀκριβῶς ὁ Δῆμός σας πληρώνει
 ὄχι τὴν ἔλλειψιν νεροῦ γιὰτὶ φθάνει καὶ σώνει,
 ἀλλὰ προνοίας ἔλλειψιν τοῦ Κοσμετάτου μόνον,
 τοῦτο γνωστὸν ποιῶ ὑμῖν μὲ τόνον, πόνον, στόνον.
 Κατόπιν τούτου ὁ σοφὸς γιὰ νὰ περιορίσῃ
 τοῦ Δήμου τὴν δαπάνην του, εὐθὺς νὰ κανονίσῃ
 τὰς βρῦσεις ὅλας ἤρχισε τῶν οἰκιῶν καὶ δρόμων
 κι' ἔτσι 'στὴ βρῦση συμπλοκῆ, παρόντων κι' ἀ-

[στουτόμων.

Ἦγουν, τούτῃστι, δηλαδή, μὲ ἄλλους λόγους, ἦται,
 πάει νὰ πῆ ἐλάττωσε πολὺ σὲ κάθε σπίτι
 ἐμοῦ Κουτάβου τὸ νερὸ, ὄχι γιὰτὶ δὲν ἔχω,
 διότι πλουσιπάρωχα τοὺς τύπους μου τοὺς βρέχω,
 ἀλλὰ διὰ νὰ γίνωνται 'λιγώτερ' ἀνάβησις
 κατόπιν τῆς **Συμβάσεως** τῆς πρὸ μικροῦ συμβάσεως
 κι' ἡ διψῆ σας, ὦ φίλοι μου, κι' ἡ βρῶμα τῶν ὁμοίων
 ἀνακουφίζει σχετικῶς τοῦ Δήμου τὸ ταμεῖον,
 διότι νῦν λαμβάνετε 'μισὸ νερ' ἀπὸ πρῶτα
 κι' ἂν ἀμφιβάλλῃς, κύριε, τῶν βρῦση τρέχα βῶτα.
 τριπλῶς λοιπὸν ἀπέτυχεν ὁ Δήμαρχος Κρακνίων
 τὸν Κουτάβου τὸν γηραιὸν πλήρη νερῶν σπανίων
 χαρακτηρίσας ὡς ξερὸν κι' ἀνίκανον γιὰ πόλι,
 ἐνῶ τὸν ἐγκωμιάσαν καὶ τῆς Ἀγγλίας στόλοι
 πῶς κάνει διὰ Ναύσταθμὸς πολὺ ἀσφαλισμένους,
 ἂν Δήμαρχος εὐρίσκειτο ὀλίγον προκομμένος.

Ἄγιο νερὸ, πολλὰ λεφτὰ ποῦ ξένοι τὰ κερδίζουν,
 αἱ τρεῖς αὐτὰι προτάσεις μου καίριως συνοψίζου
 τὴν τοῦ Δημάρχου, φίλτατοι, δεινὴν ἀποτυχίαν
 ἂν καὶ αὐτὸς σπιτάκι του κοιμάται μ' ἡσυχίαν.
 Ἐμάθετε λοιπὸν **γυατὶ** ὡς πρῶτον μέλημά του
 'κανόνισε κάθε κρουνοὺν μὲ τὸ διάλειμά του·
 κι' ἀπὸ τὰς ἐνδεκα πρῶτ' ἕως τὰς τρεῖς ἐσπέρας
 ἀργεῖτε εἶπε 'στους κρουνοὺς καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας
 καὶ οἱ κρουνοὶ ὑπήκουσαν στὸν δήμαρχόν σας Πίπην,
 ποῦ τίποτε γιὰ Δήμαρχος χάρισμα δὲν τοῦ λείπει,
 χρηματικὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκυλλὰ δεμένα
 καὶ οἱ κρουνοὶ τὸτ' ἔβρεον μὲ 'μάτιζ δακρυμένον,
 κι' ἐνῶ πάλιν παράπανα ὑπέβαλλον δημόται,
 ὅτι στεροῦνται τὸ νερὸ καὶ τί νὰ κάμῃ τότε!
 ἐκήρυξε πῶς οἱ κρουνοὶ τῶν οἰκιῶν μουδαίζου
 ἀφοῦ μὲ ἴσα ἡσυχίαν νὰ μένουσιν δὲν ἀδεαχίουν,

ἀφοῦ μάλιστα τρέχουν νερὸ χονδρὸν ἀρκοῦντος,
 (ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἐφαγον ποσῶς ἐκ τοῦ πλακοῦντος!)
καὶ θεὰ τὴν ὁ Δήμαρχος εἶπε τῷ Βερονίῳ,
 τί ἀσωτεῖα γίνεται εἰς τὸ νερὸ, φεῦ! φοίτη!
 τρέχε λοιπὸν μ' ἐργατικούς, μὲ κλειδα καὶ ἀρίδα
 καὶ τῶν σωλήνων πρῶσεζον πῶς θεὸ νὰ στρίψ' ἡ βίδα.

ΔΗΜΟΣ. Ἔτσι λοιπὸν, ὦ Κουτάβε, τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖται
 καὶ δι' αὐτὸ νὰ βέεστε πλέον δὲν εἰμφορεῖτε
 καὶ δι' αὐτὸ καὶ αὐτὸ καὶ αὐτὸ διψῶμεν ὅλοι κι'
 [ὅλας
 κι' ἂν ἔλειπον τῆς ἐποχῆς ἡ δροσεραὶς ῥομπόλιας,
 τότε βεβαίως ἅπαντες θάμαστε λυσσισχημένοι
 καὶ 'στοῦ Πικροποῦ μ' ἔξιδι ἀδικὰ μας πηγαίμενοι.

**Διάλογος τριπρόσωπος Ἐκκλησίας τῆς παρθένου
 καὶ Δήμαρχου καὶ τοῦ Μαρή τοῦ πολυδιγασμένου.**

ΑΚΩΛΗ. Λοιπὸν, Κύριε Δήμαρχε, τὸ σχέδιον τοῦ νοῦ μας
 γιὰ τὴν τραγὴν μεταφορὰν τοῦ δροσεροῦ νεροῦ μας
 ἐπέτυχ' ἐξοχώτατα, διότι τώρα φίλε
 διψῶν ὁ κόσμος θὰ φωνῇ πρὸς τὸν Βαλλιάνον στεῖλε,
 στεῖλε στερλίνας Ἀγγλικὰς καὶ λίρα κοτσιδάτη
 γιὰ νὰνε ὅλοι σὰν κι' ἐσὲ καθ' ὅλα μυρωδάτοι.

ΠΙΠΗΣ. Θαρῶ, ὦ φίλη Ἀκωλή, ἀλλὰ καὶ 'σὰν διστὰζω
 καὶ μία ὄχι, μία νὰί μέσα 'στὸ νοῦ μου βάζω
 γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν μας τὴν μόνην σωτηρίαν
 καὶ διὰ εἴκοσι ἔτων ἀκόμα ἀνομβρίαν,
 διότι γθὲς ἀνέγνωσα ἕνα Βαλλιάνου γράμμα,
 πῶς χοήματα δὲν θὰ δοθοῦν γιὰ ἕνα τέτοιο πρᾶμμα,
 ἀφοῦ μάλιστα ἔδεσα τὸν Δῆμόν μου σφιγμένον
 καὶ στερεὰ μὲ Σύμβασιν καὶ 'σὰν 'λίγο πιγμένον·
 κι' ἔτσι ὁ φίλος Κουτάβος μὰς ἐπαίξε μπερλίνα
 μὴ βλέπων τὴν Βαλλιάνου κοτσιδάτῃ στερλίνα
 καὶ κατιδὼν πραγματικῶς τὸν στερεὸν του θρόνον,
 περιγελαῖ τὸ πότισμα καὶ Λειβαθοῦς καὶ Πράνων
 σὺν τῇ συμβάσ' (ῆ) Ἡλεκτρικῇ συμβάσει τῶν αἰώνων
 ἀπὸ τὸν ὑπερένοσον τῆς Ἀμαλθεΐας γόνον.

ΜΑΡΗΣ. Χαῖρε σὺ ποῦ 'στὴν πλάσιν μας παρόμοιον δὲν εἶδα
 γιὰ νὰ γιὰτρεῦθῃ δημοστὸν τὴν διψῆ καὶ τὴ γλῶδα
 καὶ τέντωμά 'στὰ μάτιζ του νὰ κάμῃ σὰν γαρδῆ,
 πῶς νεαρὸς ὑδραυλικὸς στέρφει νεροῦ τὴ βίδα!
 χαῖρε ποῦ σοῦγε κερρωθῆ τῆς Ἀκωλῆς ἡ προκά,
 χαῖρε καὶ ἂν τὸ σῶμά μας τὸ τῶναι ἡ μπιδακκ,
 δὲν τρώ' ὄμως ὁ στόμαχος τῆς Ἀκωλῆς παστόκα,
 ὦ Πίπην Δήμαρχε ἡμῶν καὶ Κκαλο-Μοῖρας γιόγκ!
 Χαῖρε λοιπὸν, Πολύκρατες, 'πάφραες τὴν πιδακκα,
 μάθε δὲ πῶς ἐκώθησα τὴν Μοῖρα μὲ τὴ βῶκα,
 ἂν μέλλῃ τὸ κορμάκι μου γῶρρα ἀπὸ τὴν ψεῖρα
 νὰ πάθῃ κι' ἄλλα βάσανα, νὰ μάθῃ κι' ἄλλη πεῖρα
 κι' ἂν θ' ἀγοράζῃ τὸ νερὸ μίαν σταξίκα μὴ λίρα!
 καὶ ἂν θὰ παίζῃ ἡ κρηλὴ πείνης καὶ διψῆς λύρα,
 καὶ φεῦ! Κλωθῶ, ἡ κλώθουσα τὸ νῆμα χέρι χέρι,
 πολλὰ θὰ πάθῃς, μ' ἀπαντᾷ, σι' Ἄγρο-σολιῦ τὰ

[μέρη,
 γιὰτὶ ἐκ λύσεως θὰ δαγκῆς τοῦ Δήμαρχου τὴ θύρα,
 τοῦ Δήμαρχου 'ποῦ στὰ νερὰ ἔχει μεγάλη πέτρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ
ΔΕΛΤΑ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ Τὸ βιβλὶ καὶ βιβλιαντζῆς ἡ ψεῖρα,
αὐτὰ μὲ εἶπε ἡ ἐσοῦσα ἀπὸ 'μπροστὰ μ' ἡ Μοῖρα,
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ